

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Вчора в Кіровограді відбувся пленум обласного комітету Компартії України, який розглянув питання «Про підсумки травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання обласної партійної організації, що випливають з його рішень і доповіді товариша Л. І. Брежнєва «Про Продовольчу програму СРСР на період до 1990 року і заходи по її реалізації».

З доповіддю виступив перший секретар обкому партії М. Г. Саміян.

В обговоренні доповіді виступили В. В. Гуля — перший секретар Маловисіківського райкому партії, М. Г. Гайдамака — перший секретар Бобринського райкому партії, А. М. Кривенко — голова колгоспу «Маяк» Знаменського району, В. О. Сокуренько — перший секретар Кіровоградського міськкому партії, Л. Д. Бардаш — доярка колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району, Ю. Г. Петренко — перший секретар Олександрійського райкому партії, Г. Д. Сольська — голова виконкому Ульяновської районної Ради народних депутатів, В. Я. Маслюченко — начальник обласного управління сільськогосподарства, В. М. Шикіта — перший секретар Добровеличківського райкому партії, Ф. В. Морган — секретар парткому колгоспу імені Будьонного Новоархангельського району, В. Л. Вишня — перший секретар Голованівського райкому партії, В. І. Радченко — голова обласного управління сільськогосподарства, В. К. Діброва — перший секретар Кіровоградського райкому партії, В. І. Карпенко — директор кіровоградського заводу «Червона зірка», В. І. Сибірич — голова правління обласного підприємства будівництва.

Із заключним словом виступив М. Г. Саміян.

В обговореному питанні пленум прийняв постанову. На пленумі виступив член ЦК Компартії України, заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР В. А. Масол. У роботі пленуму взяв участь заступник завідувача обласного сільськогосподарським відділом ЦК Компартії України М. Ф. Мезенцев.

МИ — ЗА МИР!

ПРИПИНИТИ ЗЛОЧИННИ ДІЇ!

Весь світ напружено стежить за подіями в Лівані, північній арабській країні, яку ізраїльські загарики хочуть потопити в крові. Засуджено агресивної політики Ізраїлю був присвячений мітинг, який відбувся у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Ного учасниками стали бійці студентських будівельних загонів, студенти-іноземці, викладачі.

Бурхливими оплесками були зустрінуті слова члена партійного комітету інституту, кандидата економічних наук, заслуженого працівника культури УРСР доцента В. Я. Пуктіна, який назвав агресивні дії Ізраїлю злочинним проти людства.

Доклад Ганнем із Сирії розповів про звірства ізраїльських військ на території арабських країн, сказав, що народ його країни видивив своєму другу і брату — радянському народу за підтримку у сповільненні боротьби проти загарики політики Ізраїлю.

Падкими і переконливими були слова комісара студентського будівельного загону «Дорожник-82» В. Розумкова про те, що він всім серцем ненавидить війну і хоче, щоб його маленький син, як і всі діти планети, жив у мирі.

Коли верстася номер. З обласного штабу студентських будівельних загонів повідомили: бійці всіх будівельних загонів області підтримали ініціативу учасників мітингу протесту проти агресивної політики Ізраїлю і вирішили перерахувати денний заробіток у фонд допомоги народові Лівану.

Людмила Стомаченко, студентка третього курсу, від імені загону «Молодість-82», в якому працюють лише дівчата, висловила найзаповітнішу мрію жінок усього світу — зберегти мир для дітей. Вона закликала бійців студентських загонів відпрацювати один робочий день у фонд допомоги народу Лівану.

Виступав студент із В'єтнаму Ван Суан Зунг.

— Ми знаємо, що таке війна і тому приєднуємо свій голос до заклику «Геть війну! Геть агресію!» До учасників мітингу схвально звернувся ветеран Великої Вітчизняної війни, доцент кафедри наукового комунізму А. І. Маликов. Він закликав усіх внести свій вклад у зміцнення могутності СРСР — оплоту миру в усьому світі.

«Кров ліванців і палестинців на руках покровителів ізраїльської воєнщини — імперіалістів США і всіх тих, хто постачає ізраїльським агресорам зброю, підтримує його авантюристичний курс, — сказано в резолюції, прийнятій на мітингу. — Ми, студенти і співробітники інституту, тавруємо ганьбою агресора і вимагаємо негайно вивести війська з Лівану!»

О. АНОХІНА.

Молодий Коммунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

• Субота, 3 липня 1982 року •

№ 79 (3119). Ціна
2 коп.

УДАРНА СПРАВА КОМСОМОЛУ

Славну традицію комсомолу — бути на передових рубежах комуністичного будівництва — продовжують юнаки і дівчата вісімдесятих років. Справою їх честі стала участь в успішній реалізації Продовольчої програми СРСР.

Про те, як примножити вклад молоді у збільшення виробництва основних видів продовольства, йшла розмова на Пленумі ЦК ВЛКСМ, який відбувся 2 липня в Москві. Обговорено завдання комсомольських організацій у світлі рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положень і висновків, викладених у доповіді на ньому товариша Л. І. Брежнєва, в його промові на XIX з'їзді комсомолу.

Під девізом «Продовольчому конвейсеру країни — комсомольську турботу» працюють на всіх ділянках сільськогосподарського виробництва: молоді робітники і колгоспники, спеціалісти і вчені, відзначались у доповіді першого секретаря ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухова і виступах. Обов'язок кожного комсомольця — виховувати в собі риси справжнього господаря землі, постійно вести пошук резервів поліпшення роботи.

Серед адрес передового досвіду названо Став-

рополья. За останні роки з ініціативи місцевих комітетів комсомолу близько 20 тисяч юнаків і дівчат оволоділи тут технічними спеціальностями. Залишившись у рідних господарствах, вони поповнили ряди механізаторів, працюють у різних галузях сільськогосподарського виробництва. Активісти добиваються ефективного використання землі і техніки, вдосконалюють організацію праці.

Творчо, вміло працюють, дбаючи про підвищення віддачі кожного гектара, молоді землероби Казахстану і Узбекистану, Кубані і Оренбуржя. Запозичуючи їх досвід, комсомольським організаціям необхідно мобілізувати юнаків і дівчат на якнайшвидше впровадження комплексної механізації вирощування сільськогосподарських культур, індустриальних технологій, науково обґрунтованих систем землеробства. Важливо всіляко розвивати практичну організацію на селі комсомольсько-молодіжних колективів, докласти більше зусиль для переведення їх на прогресивні системи організації та оплати праці.

Велику увагу приділено в Пленумі участі молоді в подальшому піднесенні виховання — галузі, яку

оголошено об'єктом ударного комсомольського шефства. Розповідаючи про передові колективи, про цікаві форми організаторської діяльності комсомольців села, промовці підкреслювали, що важливо турботу активістів — зміцнення творчості молодими кадрами, зростання їх кваліфікації, будівництво, реконструкція та механізація об'єктів галузі, створення сучасної кормової індустрії.

Вагомий вклад юнаки і дівчата повинні вносити і в розвиток кормовиробництва. Комсомольським організаціям необхідно добитися, щоб у кожному господарстві, на кожній фермі було створено достатній запас кормів.

Особливу увагу було приділено вдосконаленню діяльності комітетів комсомолу виробничих, наукових і навчальних колективів, які шефують над селом. Вони покликані відіграти важливу роль у зміцненні матеріально-технічної бази агропромислового комплексу. Комсомольські активісти повинні очолити творчий пошук молодих учених і спеціалістів, робітників і студентів, спрямувавши його на розробку і впровадження у виробництво нових високопродуктивних машин

для села, на підвищення якості і надійності техніки.

Важливе місце було відведено на Пленумі питанням участі комсомолу в соціальному розвитку села, закріплення молоді на селі. Підкреслено необхідність поліпшення роботи активістів по вихованню у сільської молоді комуністичної ідейності, любові до землі, прагнення до складного оволодіння сільськогосподарськими професіями. У ці дні десятки тисяч юнаків і дівчат, закінчивши школи, починають свою трудову біографію в господарствах. Комітетам комсомолу необхідно оточити їх піклуванням і увагою, створити добрі умови для праці, побуту і відпочинку.

Патріотичний обов'язок кожного молодого сільського трудівника, кожного комсомольсько-молодіжного колективу, підкреслювали промовці, — успішно справитися з завданнями другого року п'ятиріччя, створити міцний фундамент для виконання планів п'ятиріччя.

У роботі Пленуму ЦК ВЛКСМ брали участь член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов, заступник голови Ради Міністрів СРСР З. Н. Нурієв, керівники міністерств і відомств (Кор. ТАРС).

«НИВИ» ЧЕКАЮТЬ

ТАКУ відповідь я отримав від секретаря комсомольської організації колгоспу імені Крупської Кіровоградського району Миколи Миколенка, коли запитав про стан підготовки до жнив-82 (малих на увазі готовність техніки до збирання, настрій молодих хліборобів, побутовиків і культурників, які обслуговуватимуть хліборобів у полі).

Тракторна бригада № 1. В одну лінію вишикувались «Ниви». Одні щойно із заводських конвеєрів, інші вже не одне літо на кабінах «носили» зірочки. Але всі однаково перевірені на право вийти за першим сигналом під високе сонце.

— У колгоспі нині чимало турбот, — розповідає комсомольський ватажок, — але хлібороби знаходять час навіть зайвий раз «провернути» механізми степових кораблів. Аби на всі сто процентів упевни-

лись — комбайни не підведуть.

21 комбайновий екіпаж сформовано в колгоспі. Чотири з них — комсомольські. Секретар комсомольської організації переконаний, що саме вони задаватимуть тон у гарячу пору. Така впевненість ґрунтується на кваліфікації молодих і минулорічних досягненнях.

Торік Анатолій Бичдик зернові поклав у валки на 400 гектарах, майже у півтора рази перевищував денні норми. Сьоме літо

зустрічає молодий хлібороб у Крупському. Самостійне літо. Бо трудиться він на жнивках і під час шкільних літніх канікул, звідси його проводжали до лав Радянської Армії. Анатолій зостався вірний хліборобському покликанню, повернувшись у рідне село. Цього року він разом з помічником Володимиром Тютюном зобов'язуються «засвітити» на кабіні своєї «Ниви» не менше як сім зірочок.

Недавно у колгосп надійшов новенький самоскид. Коли вирішували, хто заслужив найбільше право отримати автомобіль, керівники одностайно назвали Миколу Жученка. На жнивках Микола транспортуватиме самоскидом добірне зерно нового врожаю. Наставники молодих хліборобів досвідчені крмбайнеи, трактористи і водії Ф. І. Озерний, С. І. Кривинець, М. Х. Туфатурін, В. І. Осадчий з гордістю, хоча й не без заздрощів, говорять, що у соціалістичному змаганні ветеранам нелегко доведеться виборювати першість, якщо є тут такі завзяті як Бичдик і Жученко.

В. ВАСИЛІВ.

На знімку: через кілька днів «Нива» А. БИЧДИКА і В. ТЮТЮНА вилесть поодинокими хліба з бундара

Фото В. ГРИБА.

Всі ділянки комсомольської роботи повинні очолювати беззавітні віддані справі, партії політично зрілі, компетентні і вмілі організатори молоді, які мають високі моральні якості, користуються авторитетом серед молоді, пройшли трудове загартовування.

(Із Резолюції XIX з'їзду ВЛКСМ).

ПОРА ЗМУЖНІННЯ

КОМСОМЛЬСЬКИЙ СЕКРЕТАР

Дванадцятирічний стаж комсомольської роботи має Валентина Марущак. Нині вона очолює найчисельнішу у Вільшанському районі комсомольську організацію колгоспу імені Леніна.

ЗВИВАЮЧИСЬ поміж верболозів, стежка веде в серпневу ніч. Блідий диск місяця, що виринув із-за хмар, викинув з темряви дві дівочі постаті.

— Значить, вирішила бути трактористкою?

— Остаточо. Трохи щода з селом розставалися. Гарна наша Катеринка. Та через два роки приїду.

— Дивись, Валю, щоб потім не жаліла. Адже робота в тебе хороша — завідує клубом. — У голосі Ніни Луценко звучать нотки невпевненості: відчувається, що по-доброму заздрить своїй подрузі.

Валентина Марущак згадує Ірину Школу, яка недавно повернулася до села з дипломом трактористки-машиніста широкого профілю, про свою поїздку на обласний конкурс ораторів.

— А ти знаєш, Ніно, не буду жаліти. Поле люблю, манить мене степ. І найбільше то насолода — пачку ораторів, пишущих вирощувати. Хочу відчувати смак хліба, вирощеного власними руками.

— Закінчу десятирічку, і зустрінемося з тобою в Бобринці, теж вчитимуся на трактористку, — каже Ніна.

— А закінчимо училище, організуємо дівочу тракторну!

ВАЛЕНТИНА зупинилася трактора, подивилася назад: з-під плуга простяглася глибока борозна. Радісно й бентежно від того на душі. З початку роботи в радгоспі імені Розі Люксембург Бобринського району не для неї першої по-справжньому святковий день!

Спочатку ніхто серйозно не поставився до її приходу в бригаду. Трактори давали старенького. Почали ремонт машини, а секретарки — за свос: «Чи ж на-

довго? Що тракторами роблять, нехай орють?»

Кривля серце образи. Та коли бригадир запропонував прислати когось із механізаторів на допомогу — гордо відмовила.

— Справлюся сама, — запевнила тоді бригадир. Розуміла, що коли відступиться з першого разу, то згодом це може стати звичкою.

Майже місяць ремонтувала старенького трактора. І ось винагорода за сумлінність і старанність: дівчун запропонував рівно. Тепер у полі! У господарстві чотири трактористки. Валентина запропонувала об'єднатися в одну ланку, викликати на змагання хлопців. Надія Зацепя, Надія Горпенко та Раїса Зацепя згодилися на створення дівочої комсомольської ланки. Група комсомолок обрали Валентину.

На все життя запам'ятає В. Марущак день, коли вперше на її честь на польовому стані тракторної бригади підняли прапор трудової слави. Завзята дівчина за показниками в роботі недовго обійшла багатьох своїх ровесників, досвідчених хліборобів. П'ятирічку завершила за чотири роки. Її перший у Бобринському районі було вручено комсомольський квиток нового зразка, премійовано путівкою до НРБ. Повертаючись з Болгарії, Валентина заїхала в Катеринку до матері.

— Перебирайся ближче до дому, — просила Галина Флорівна. — Не те вже здоров'я в мене.

Жаль було розставатися з колективом, де прийшло визнання, де пізнала радість спільного творення. Переїжджаючи з Бобринського у Вільшанський район, вирішила піти у відстаюче господарство.

ЗВІТНО-ВИБОРНІ збори закінчилися пізно, але комсомольці не розходилися. Якось незвично пройшли збори. Юнаки і

дівчата активно виступали, порушували важливі проблеми. Звіт Валентини Марущак — діловий, самокритичний. А скільки добрих слів сказала про трудівників ферм і полів! Після її виступу зал немов сповився теплом.

Коли вийшли на вулицю, голосніше від інших говорив Євген Вішко:

— Діловий секретар у нас.

Йому ніхто не заперечував. Механізатори добре знали В. Марущак — п'ять років працювала з ними в полі. Тут, у колгоспі імені Леніна, Валентину Марущак за сумлінну працю нагородили орденом «Знак Пошани».

Бути попереду, жити повноцінною життям — таке кредо Валентини. Де б не працювала, завжди брала активну участь у громадському житті. А комсомольській роботі майже повністю віддала — дванадцять років. Ще в 1967-році вступила до комсомольської групи організації. У своїй ватажкою. У радгоспі імені Розі Люксембург була групомедкомсомольської ланки, заступником секретаря комітету комсомолу господарства. У колгоспі імені Леніна — заступником секретаря комсомольської організації. Тепер заступник голови колгоспу по роботі з молоддю.

Без любові до поля, хліборобської професії не стала б Валентина відмінною трактористкою. Тоді відповідала тільки за свого Т-21, за себе. Тепер — за молоді. Тут тим більше не можна без любові, без уміння душею розуміти їх.

ЩОБ ПЕРЕЛІЧИТИ п'ятнадцять, з котрими звертаються молоді трудівники колгоспу до Валентини, скажімо, протягом тижня, потрібно кілька сторінок. А йоді й протягом дня доводиться виконувати десятки завдань. У прийомні часи до її кабінету йдуть люди. Одні звертаються з проханням оформити на навчання, інші — трудовлаштувати, ще хто-небудь... А ще ж і на вироб-

ничих ділянках потрібно побувати. Вишикає небезпека в суєті розгубитися. Домагає Валентині планування. Для неї стало правилом виникнути в справу, поговорити з кожним відверто, порадити. Та так, щоб, коли знову виникне непорозуміння, співрозмовник знову прийшов до комітету комсомолу.

І ще В. Марущак твердо засвоїла одне правило: сама нічого не зробила, потрібно виховувати актив.

Після обіду, як завжди, Валентина відвідує молодих трудівників на робочих місцях. А Тетяна Неміровська, Віталій Гриненко, Любов Швець, Олена Лисак, Людмила Катинська, Тетяна Чорна, Олександр Халаник часто збираються в її кабінеті. На таких коротких імпрізованих нарадах активісти обговорюють життя колективу, його проблеми, оперативно розв'язують чимало питань. Скажімо, про розвиток фізкультури і спорту говорили після того, як з колгоспу «Аврора» приїхала футбольна команда проводити матч на першість району, а фізкультурний активіст Сергій Каленик про це називав не знав. Стадіон заріє бур'яном, і відверто тоді сказав комсомольці Сергій: виробничник ти хороший, а комсомольське доручення виконуєш абияк. Новий інструктор взявся за справу гаряче, згуртував активістів, у селі почали діяти спортивні секції.

Якось зайшли до кабінету Валентини дівчата з колгоспної бухгалтерії Зої Пилипівської, Юлії Марини, Клавдія Донецьких. Пішла мова про механізаторський вівторок, дівчата охоче згодилися відвідувати заняття на курсах механізаторів.

Запитаєте Валентину, що хвилює молоді колгоспні сьогодні найбільше? Невини, спочатку чується своєчасне виконання робіт у полі, на фермі, підвизначення кваліфікації. Одне слово — виконання завдань. Продовольчої програми. У другому році п'ятирічки молоді трудівники господарства взяли підвизначення зобов'язання. У суботу та неділю молоді трудівники різних професій заготовляють сіно, закладають сіно, щоб створити міцну кормову базу для громадського тваринництва. У центрі цих подій — комсомольський ватажок Валентина Марущак.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Колгосп імені Леніна, Вільшанський район.

По 12 кілограмів молока одержує щодня від кожної корови молода доярка радгоспу «Маріампільський» Петрівського району Людмила ТИТАРЕНКО. Цього року вона зобов'язується переступити тринадцять рублів.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

ЗУСТРІЧ, ЯКОЇ ЧЕКАЛИ

ГАСТРОЛІ

Вчора в приміщенні Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені М. Кропивницького відкрився гастрольний Київського державного академічного українського драматичного театру імені Івана Франка.

Це — не перша зустріч нашого творчого колективу з кировоградським глядачем. Але нинішнього року вона особливо знаменна, бо приурочена 100-річчю заснування українського театру.

Ця земля зростила корифей української сцени, М. Л. Кропивницького, І. К. Карпенка-Карого. З Кіровоградом пов'язане ім'я фундатора театру імені Івана Франка актора і режисера Гната Юри.

Певно саме тому з таким хвилюванням і радістю приїжджаємо до цього міста. Тут ми зустрічаємось з давніми знайомими і друзями — справжніми цінителями і знавцями театрального мистецтва. За час, що минав від нашої останньої зустрічі, ми підготували чимало нових вистав за творами російських та українських класиків, радянських та зарубіжних драматургів. Деякі з цих вистав одержали високі відзнаки. Так, п'єса А. П. Чехова «Дядя Ваня» поставлена головним ре-

жисером театру народним артистом УРСР С. Данченко, у 1980 році була удостоєна Державної премії СРСР. Цю високу відзнаку здобула й вистава «Дикі Ангели» за п'єсою О. Коломійця. Лауреатами Державної премії стали й постановники С. Данченко та В. Оглоблін, виконавці головних ролей народні артисти УРСР Б. Стулка і В. Івченко. Обидва ці вистави будуть показані кировоградцям під час гастролей. Крім цього, ми познайомимо їх зі своїми чинними роботами: виставами «Кінополюска відьма» за мотивами повісті Г. Квітки-Основ'яненки, комедією італійських драматургів Д. Скарначчі і Р. Тарабузі «Моя професія — синійор з вищого світу», сучасною п'єсою О. Галіна «Ретро».

Кіровоградські глядачі подивляться й вже знайомі вистави «Голубі олені» за п'єсою О. Коломійця та «Пора жовтого листя» М. Зарудного, які протягом багатьох театральних сезонів користуються незмінним успіхом.

З роботами нашого театру ми познайомимо також глядачів міст та сіл області.

В. ДАЛЬСЬКИЙ.
народний артист СРСР, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка.

До джерел братерства

Немає такого дня, щоб працівники Кіровоградської районної центральної бібліотечної системи не відвідали на село. Мета таких відряджень — допомогти місцевим культурним організаціям організувати цікаві й змістовні заходи, присвячені 60-річчю утворення СРСР. У читальних залах, будинках культури, червоних кутках проводяться місячники кожної радянської республіки, під час яких читачів запам'я-

ють з досягненнями нашого народу в різних сферах суспільного життя, показують роль республік у єдиному народногосподарському комплексі країни, пропагують твори багатонаціональної радянської літератури і мистецтва.

В селі Первозванівці, наприклад, директор централізованої бібліотечної системи Л. П. Нестеренко і завідувач читальним залом районної бібліотеки Т. С. Алексеев організували успішні журнали «Слава, наша вільна Вітчизна!», книжкову виставку «На родів збрата сім'я», розробили тематичну оглядову літературу на тему «Дружба народів — дружба літератур». Такі огляди реко-

мендовано проводити в кожній сільській бібліотеці.

Читачам Обознівської сільської бібліотеки запам'ятався успішні журналі «Сім'я єдина — Радянський Союз», який провела разом з місцевими культурними методистами районного будинку культури О. Д. Волошина.

Комплектуються також тематичні добірки літератури. Так, старший бібліотекар відділу організації і виконання єдиного книжкового фонду Г. М. Кушнір відправляє в село Обознівку добірку книг, і там тепер влаштовують виставку літератури «Під соєм Жовтня».

До всіх цих заходів були причетні й учні-практи-

канти Олександрійського культосвітнього училища, які нині переймають досвід практичної роботи в краєвих бібліотечних працівників району. Вивчаючи матеріали тижневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, вони виготовляють альбому, підбирають газетні і журнальні публікації, які допоможуть культурним села краще пропагувати. Продовольчу програму країни на період до 1990 року.

Щодня в читальний зал районної бібліотеки приходять робітники, хлібороби, старіокласики. Для них влаштовуються відкриті перегляди літератури про кожну з братніх республік Країни Рад, проводяться години цікавих повідомлень. Такі заходи практикуються в усіх філіалах централізованої бібліотечної системи.

Т. ШЕВЧУК,
учениця Олександрійського культосвітнього училища.

КОСМІЧНА ОРБИТА «АРТЕКУ»

Півмісячний відвідувач зареєстрований і ліпня на космічній виставці у всесоюзному піонерському таборі «Артек» імені В. І. Леніна. Цього дня сюди прийшов цілий загін з дружиною «Янтарна», і пам'ятні жетони вручено всім сорока школярам — представникам багатьох республік країни.

Організована п'ятнадцять років тому з ініціативи Ю. Гагаріна експозиція користується великою по-

пулярністю серед господарів і гостей «Артеку». Тут можна побачити прилади і обладнання, які використовувалися при підготовці космонавтів до польотів. Є на виставці і точна копія першого радянського супутника землі в натуральну величину. Поруч на стенді — костюм, в якому космонавт О. Леонов здійснив вихід у відкритий космос. А на діорамі в одному із залів наша планета постає такою, якою бачать її з орбіти підкорювачі космосу.

Одним з розділів виставки стала астролябіаторія. Тут у розпорядженні дітей близько десяти різних телескопів. З їх допомогою піонери ведуть науковий пошук.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ДНІ, НАСИЧЕНІ РОМАНТИКОЮ

Турпоходи і конкурси, розчування нових пісень та ігор, знайомство з новими друзями — ось такі будні піонерського табору «Романтики», що працює при Великодзвинівській школі Кіровоградського району.

Цікаво, наприклад, тут прийшов день лісу. Хлопці і дівчатка знайомилися із флорою та фауною лісостепу, навчилися орієнтуватися за компасом, розпалювати багаття.

Цього ж дня у таборі пройшов конкурс на кращу композицію із сухої гілки, трави, листя, квіти. Перше місце виборов завіт «Дружба», члени якого створили аплікацію до пісні «Алі-лісоруба». Сподобався дітям і конкурс до назок «Пастух і пересіяка», «Лисичка-сестричка» — витвори піонерів першого і третього загонів. Фантазію і нахилання виявили зиховники «Романтики» у конкурсі малюнків на асфальті під девізом «Ми за мир на всій планеті!». Його переможцем стала п'ятикласниця Іванна Романюк.

Г. МАРТИНЕНКО,
вчителька Великодзвинівської восьмирічної школи,
Кіровоградський район.

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

РАЗОМ З НАСТАВНИКАМИ

Кожен свій трудовий день комсомольсько-молодіжний колектив пекарського цеху харчокомбінату Долинської райспоживспілки відзначає успіхами в боротьбі за високу якість продукції, розширення її асортименту. Перевиконано план першого півріччя по кількісних показниках. Рахунок виробів, випущених зі збережених продуктів, ведеться за тижнями.

КМК об'єднує 20 дівчат. Вісім з них — ударники комуністичної праці, семеро оволоділи суміжними професіями. Керів-

ник — комсомолка Валентина Чернишова. В тому, що колектив став правопланетним у соціалістичному змаганні кооператорів району, чимала її заслуга.

Є у дівчат хороші наставники А. М. Бурлакова, Т. Г. Лисенко, котрі передають молодим членам колективу секретні сисей майстерності.

На знімку: зміна пекарського цеху харчокомбінату (зліва направо) — Олена Сидоренко, Надія Глух, Любова Котова, Олена Лехан, Зоя Гребенюк (майстер цеху, наставник молоді), Ганна Панасенко, Лідія Василенко, Надія Якімова та Ірина Боруца.

П. АРЧИКОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Фото автора.

ЧИТАЧ РАДИТЬСЯ

ЧОМУ НАС НЕ РОЗУМІЮТЬ?

Шановна редакціє! Раніше я ніяк не могла зрозуміти людей котрі писали до редакції про такі істинні речі, як дружба, любов. І ось — сама хочу просити у вас поради.

Вік майже рік ми дружимо з М. Він — дуже хороший хлопець, справжній друг. Але цього не розуміють ні мої ровесники, ні

вчителі. Я вчуся у восьмому класі. Одного разу мені довелося пропустити заняття в школі, щоб відвідати свого друга в лікарні (він був дуже хворий). Та коли причина моєї відсутності стала відома в школі, мене звинуватили в тому, що я не хочу вчитися. Класний керівник ще довго розмовляв зі мною на високій тоні. Ті, хто мене оточує, вважають, що допомагають мені, намагаючись позбавити можливості дружити з М. Що мені робити, як жити далі?

З повагою Світлана Ш. Знам'янський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми розуміємо, що ви, шановні читачі, не залишите без уваги Світланіного листа. Як бути дівчині в такій ситуації? Що ви взагалі думаете з цього приводу? Пишіть нам. На конверті робіть помітку «Дискусійний лист».

З початку року до редакції надійшло 3002 листи наших читачів.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

Щодня на адресу «Обрії» надходять десятки листів, в котрих молодь просить поради, де набуту ту чи іншу спеціальність. Всі прохання ми, звичайно, виконаємо, але на деякі запитання сьогодні відповімо.

ОБЕРИ ПРОФЕСІЮ

«Добрий день, дорога редакціє! Пише тобі старшокласниця СШ № 1 смт Олександрівки Валентина Чумак. Мрію стати фармацевтом, але не знаю, чи є середній спеціальний чи вищий навчальний заклад, де могла б набуту улюблену спеціальність».

На Україні є фармацевтичне училище в Житомирі. Його адреса: 262008, м. Житомир-8, вул. Пушкінська, 44. А в Харкові знаходиться фармацевтичний інститут (310024, м. Харків, вул. Пушкінська, 53).

Юрій Джулай з Добропільського та Іван Горбатенко з Маловисізького районів просять поради, де в Кіровограді можна здобути професію радіотелемайстра.

Хлопці, вступаєте до ІУ № 1 (м. Кіровоград, вул. Ініціативна, 16/32).

«Дорога редакціє! З великим проханням звернувся до тебе ученик 8 класу Знам'янської СШ № 1 Людмила Сапонік. Ніна Федорова. Хочемо стати економістами. Повідом,

чи є в Дніпропетровську технікум, де можна набуту цю професію».

Так, дівчата, в Дніпропетровську є промислово-економічний технікум (320044, м. Дніпропетровськ-44, вул. Гоголя, 13). Заклад готує спеціалістів з обраного вами фаху.

«Дуже люблю ліс, його терпеливий хвойний запах. Порадьте, будь ласка, після закінчення якого середнього спеціального навчального закладу я зможу стати лісником».

О. СІНОЗАЦЬКИЙ,
учень восьмого класу, с. Бірки,

Олександрівський район».

У республіці є 12 технікумів лісових, лісотехнічних та механічної обробки деревини. Найближчий знаходиться в м. Лубках Полтавської області. А це подібні технікуми є в Житомирі, Хусті, Коломиї, Львові, Малині.

Усім абітурієнтам зичимо ні пуху ні пера!

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

«ЗАПИШІТЬ У МІЛІЦІЮ...»

СВЯТА

Того дня всьому особовому складу (за винятком зайнятих на чергуванні) було наказано зібратися в Ленінській кімнаті райвідділу внутрішніх справ.

Перший секретар райкому комсомолу В. Демченко почав свій виступ такими словами:

— Дорогі друзі! Я прибув сьогодні до вас з привітним дорученням. — Вітавив секретарі райкомом комсомолу організації лейтенанту міліції Віталію Склярку перехідний виміс ЦК ВЛКСМ і МВС СРСР. «Переможцю огляду роботи комсомольських організацій органів внутрішніх справ». У всіх був святковий настрій. До цього дня вони йшли давно. Про те свідчать нагородні ЦК ВЛКСМ та МВС республіки, грамоти і перехідний Червоний прапор управління внутрішніх справ Київського району. А за всім цим — напружені будні.

БУДНІ

ІСТОРІЯ ПЕРША... Інспектор у справах неповнолітніх Віталій Склярков говорив по телефону.

— Алло, Сальово! Алло Борисово, це він? Ну, як там поживає наш підлітний Сашко? Написав, чи ні, твір з української літератури на «4»? Молодець! Ну, то передайте йому мої вітання. Сказав: так тримати!

— Два роки тому, — пояснює інспектор, — група неповнолітніх у селищі Сальовому намагалася потрапити в магазин і покласти, як кажуть, на гармону. Хлопців покарали. Але декому з них (і серед них Сашкові Л.) — було дано відстрочку. Строк Сашкові відстрочки минув. Хлопець, з усього видно, виправився.

Як правило, основні зусилля представники органів внутрішніх справ і громадськості спрямовують на профілактику правопорушень. Варто згадати про батьківські патрулі, які чергують на вулицях населених пунктів, про підлітковий клуб правового виховання «Щит і меч» Завалівського графітового комбінату, постійно дію-

чий лекторій машинобудівного технікуму «Молоді про закон», кіно клуб «Підліток» при кінотеатрі імені Гагаріна в райцентрі тощо. Все це разом і забезпечує успіх виховної роботи.

ІСТОРІЯ ДРУГА. Пізно вночі, невідомий поблизу села Хашіватого збив легкову автомобільною людиною, що йшла узбіччям шосе. Залишивши потерпілого напризволяще, порушник зник у невідомому напрямі, не лишивши практично ніяких слідів.

Але ретельно дослідивши місце події, старшина міліції Володимир Бойченко та слідчий Анатолій Озірний виявили сліди фарби. Вони встановили колір машини. Злочинця було затримано.

Ми познайомилися з інспектором ДАІ молодим комуністом Володимиром Бойченком сонячного червеного дня. Він багато розповідав про свою роботу, про товаришів, менше — про себе. Шлях його до професії характерний для багатьох. Прийшов у міліцію одразу після армійської служби за направленням райкому ком-

сомолу. Працював відомим міліціонером, вчився у досвідчених колег. З 1977 року — інспектор ДАІ. Сам навчає молодих. Його ім'я занесено на Дошку пошани районного відділу внутрішніх справ.

КАДРИ

Під час нашої розмови з О. С. Пересуньком до кабінету зайшов кремезний хлопець. Анатолій Лінецький незадовго прийшов з армії. Відмінник бойової і політичної підготовки. По поверненні, як годиться, завітав до райкому комсомолу, щоб стати на облік.

— Ну, як служилося? — запитав його перший секретар райкому ЛКСМУ Володимир Демченко. Потім вони довго розмовляли.

Виявилось, що Анатолій має бажання охороняти правопорядок.

— Такі зустрічі у райкомі — не випадок, — розповідає мені О. С. Пересунько. — У справі підбору кадрів комітет ЛКСМУ постійно допомагає нам. Там же вносять бажаним пам'ятки з умовами вступу в середні та вищі навчальні заклади МВС. Як правило, хлопці йдуть туди не одразу, а попрацювавши рік-два на виробничій і заслуживши довіру колективу...

Але, безперечно, підбір і виховання кадрів для міліції починається задовго до тієї розмови в райкомі. Престиж професії залучає передусім від особового складу РВВС. Треба сказати: протягом багатьох років не було порушень соціалістичної законності серед працівників райвідділу. З одного боку — це ще одне свідчення високої компетенції комсомольських органів, котрі направляють спільно у

ряди міліції. А з іншого — заборук успішної роботи по забезпеченню соціалістичної законності й правопорядку в районі. У кожному селі створено громадський пункт охорони порядку. Люди охоче йдуть сюди. Добровільні помічники міліції, яких у районі чимало, беруть на свої плечі частину профілактичної роботи.

Більшість працівників Гайворонського райвідділу внутрішніх справ — молоді люди. Майже кожен третій — відмінник міліції. У райвідділі найвищий по області прохорон членів КПРС. Як правило, це працівники з іррацій, ті, на кого рівняються. На користь високої дисципліни колективу, високої ефективності роботи партійної і комсомольської організації РВВС може свідчити той факт, що за останні три роки тут не було жодного нерозкритого злочину.

Комсомольці РВВС — бойовий загін комсомолів району. Вони — активні учасники всіх її справ.

Є в цьому колективі гарна традиція, заведена начальником Гайворонського РВВС, ветераном Великої Вітчизняної війни полковником міліції М. П. Лошаковим. Кожен молодий міліціонер, що приходить сюди на роботу, позинен посадити деревце. І буйно зеленіють навколо райвідділу клени, ясени, ялини. Одні з них високо в небо здіймають свої крони, інші ледве зіп'ялися над землею. Але досить примовити на хвилинку, прислухатися — і здається, ніби ви чуєте, як у кожному посадженому дбайливими руками дереву шумує безмежна і радісна сила дорогої серцю рідної землі.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
спеціор «Молодого комунара».

На знімку: ося вона, заслужена нагорода — перехідний виміс ЦК ВЛКСМ і МВС СРСР.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ФУТБОЛ

«БУКОВИНА»—

«ЗІРКА»—

1:0

На цей матч кіровоградці вийшли, маючи у своєму складі кількох травмованих гравців. Це, безумовно, вплинуло на хід гри. Та, незважаючи на те, що суперник очолює таблицю шостої української зони, наші земляки ділили з патроніями і багато контратакували. Однак безрезультатно.

Після відпочинку на полі розгортається вперта боротьба. І все ж територіальна перевага на боці «Буковини». А коли до фінального свистка залишалося три хвилини, черновецьким спортсменам вдалося влучити у ворота, які захищав Валерій Музичук.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, І. Черненко, О. Смирнов, С. Кучеренко, В. Дімов (С. Денисенко), Ю. Касюк, В. Воронцов, Я. Бобіляк, М. Савка, О. Алексєєв, М. Калита (С. Ралюченко).

Таблиця на 3 липня має такий вигляд:

	В	П	О
Буковина	14	3	4 31
Колос ІІІ	12	7	2 31
Кривбас	14	2	5 30
Атлантика	11	6	4 28
Спартак	10	7	4 27
Дніпро	10	7	4 27
Авангард	11	5	5 27
Десна	11	5	5 27
Нива	8	9	3 25
Торпедо	7	8	6 22
Зірка	9	3	8 21
Шахтар	7	6	8 20
Судзобувини	5	10	6 20
Металург	8	3	10 19
Закарпаття	7	3	11 17
Малі	6	4	11 16
Прикарпаття	6	4	11 16
Колос ІІІ	5	6	10 16
Новатор	5	5	11 15
Кристал	5	5	11 15
Океан	4	7	10 15
Поділля	4	5	12 13
Фрунзенець	4	5	12 13
Стахановець	3	5	13 11

Сьогодні «Зірка» в себе вдома проведе пропущену гру з вінницькою «Нивою». Наступний, передостанній тур першого кола відбудеться 6 липня. «Зірка» в цей день на своєму стадіоні прийматиме «Колос» із Павлограда.

В. ШАБАЛІН.

Сатирично-гумористичний випуск

І знову випогодилося. Тобто подув попутний вітер гумору і сатири, від чого наш «Вітряк» знову розкрутився. Від радості, що його не забули наші постійні автори Б. Чампай, В. Постоєнко, А. Саржевський, Є. Железняков та інші.

Мельник Омелько широко розчиняє двері клубу гумористів «Вітряк» і щиро запрошує: «Меліть, шапелі! Наші жорна — все перетруть. Аби мука добра була. До смаку нашим читачам».

▲ МЕМУАРИ

Оце, пригадую...

Крила нашого «Вітряка» крутились. Вітер гумору цього разу дув з боку самодіяльних акторів Палацу культури імені Жовтня і артистів обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького. Кожне мовлене слово перемелювалось на муку сміху.

Дуже вдало господарював мельник артист Борис Ткаченко. Він витрусив на нас півмішка гуморесок кировоградського поета Бориса Чампая.

А коли у «Вітряку» з'явився герой вистави кропивницького «Сорочинський ярмарок» — дяк Пречистенський і Хіпрія (артист

В. Смічек і заслужена артистка УРСР А. Любенко), то я подумав, що чималий від сміху розвалиться.

А ще пригадую потім записок із залу. Вони щедро сипались на наші жорна, які зяті крутили зедучий методист Палацу культури імені Жовтня Олександр Дога. Це були підписи до малюнка, на якому врізюбач стриміли давняквіники. Отож їх і коментували по різному: «Хоч круть, верть, хоч верть-круть», «Не заблудись», «Ченай мене тут», «Розподіл після закінчення вузу» і т. інше. Майже сто підписів!

Завітали до нашого «Вітряка» і кировоградські поети Анатолій Курганський, Петро Селецький та Євген

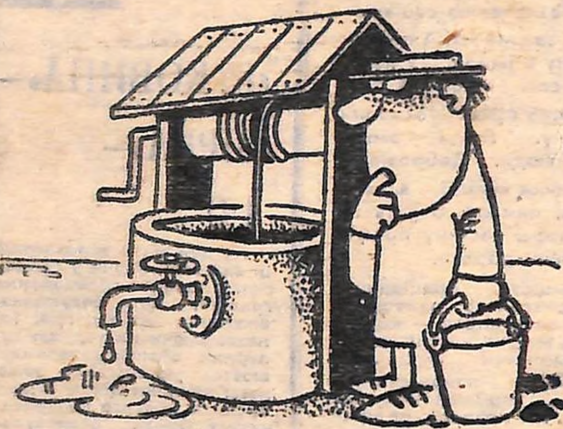
Железняков. Щоправда, тріо в них не вишло, але соло кожен виконував чудово. Принаймні після їхніх виступів глядачі сміялися і від душі аплодували.

Признаюсь: приємно згадати, як близько трьох годин наш «Вітряк» вимахував крилами. Та так, що врешті-решт зірвався з місця і полетів... щоб приземлитися на сторінці «Молодого комунара».

Пригадую, не було... Це було і кінця цього року, коли ми святкували традиційний День сміху.

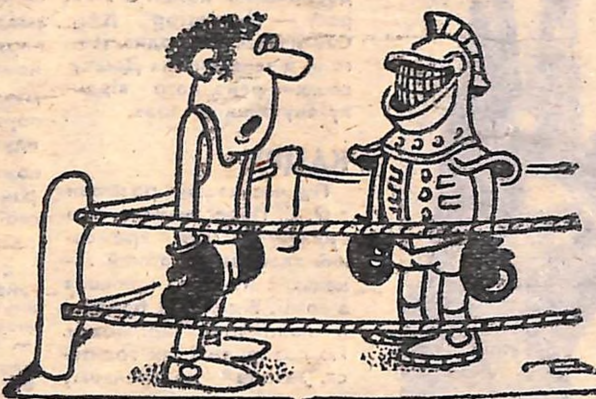
М. ОМЕЛЬКО.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

БЕЗ СЛІВ...

Малюнки Володимира ПОСТОЄНКА

ТЕПЕР БИМ МЕНЕ ЯК ХОЧЕШ...

▲ ЖОРНА

СОБАЧІ ПРИВІЛЕЇ

Відзерто кажучи, мені не дуже подобається, коли серед білого дня прямо в центрі міста на мене починають гавкати чотириногі друзі. Скажімо, вискочити із підвороття якийсь кудлатий Шарик і відразу ж на тебе: «Газ!»

А вже через квартал якась Шавка підозріло дивиться вслід і лїниво починає гарчати.

Це все бродячі пси. Інші річ ті, які мають своїх господарів і домілку. Особливо породисті собаки з екстравагантними кличками: Цезар, Клеопатра,

Бармалейчик тощо. Уявіть таку зустріч. Ідете в ялицю Держинського, і раптом назустріч вам вибігає Наполеон. Здоровий, як теля. Він мовчки лапає вас за лїтку і навіть... не вибачається. Знає, що за нього це зробить господар.

Та то, те, що у нас в обласному центрі вільно розгулюють по вулицях підозрілі собаки і нерідко кусаються — не дивина. Посилаючись на деякі документи Кіровоградської міської санепідемстанції, хотів би навести вельми неприємні факти і цифри.

Наприклад, за минулий рік в нашому місті було покусано близько 1000 чоловік (в основному дітей). Кусаються здебільшого безприв'язні собаки та Лорди і Гектори, які розгулюють в людних місцях без намордників. А часто — і без господарів.

До речі, цього року в районі Черемушок вівчарка В. Стахурського покусала семирічну Наташу Погруженку. А втім, що ж тут дивного, коли породистих страховиськ як правило, вигулюють на дитячих майданчиках. Цікаво, що з цього приводу думав начальник міськжитлоуправління А. Я. Попова?

Є відповідні постанови міськвиконкому про утримання домашніх тварин, і навіть конкретні правила друкувалися у місцевій пресі. Але собаки їх не

читали. І тому перед проїздом в нашому місті не гарчало на свого господаря, щоб одягнув намордника, адже ідуть між люди.

А втім, чи багато знайдеться оштрафованих господарів, які не виконують елементарних правил утримання собак? Мабуть, набагато менше, ніж слід було б.

Між іншим, останнім часом дехто з дорослих взяв за звичку доручати неповнолітнім дітям виводити на прогулянку велетенських догів. Невже цей факт нікого не насторожує?

В цьому фейлетоні я не хочу робити ніяких висновків. Іх краще повинні зробити працівники комунального господарства і міліції.

В. БОВТИШ.

м. Кіровоград.

▲ МЛІНВО ПРОЗАТКІВ

ПРИВІТАННЯ

— Алло! Вадим Петрович? Що? Зайнятий? Ні, ні, справа дуже нагальна. Це в його інтересах. Спасибі!

— Алло, алло, Вадим Петрович, здрастуйте! Як ся маєте? А зуби... Так-так, зуби болять препрогизно. У мене, правда, ніколи не боліли, але на роботі у нас розказували. В одного чоловіка так боліли зуби, що він, ідучи до лікарні, круг себе нічого не бачив і потрапив під автобус.

Ні, ні, живий. Встиг вискочити. Але загубив ключі від квартири.

До речі, ви вже ремонт закінчили? Уже? Молодці. Я, знаєте, теж збирался, але на роботі у нас сказали, ніби один чоловік зробив ремонт, а в квартирі сталася пожежа. Знаєте, щось там у люстрі замкнуло і — бувай здоровий! Доки з роботи

поприходили, вдома згоріло.

До речі, у вас меблі румунські? М-да! Та ні, ви не хвилюйтесь, може й не згорять. Але знаєте, з вогнем жарту короткі. На роботі у нас казали, що а одного чоловіка машина стояла в гаражі. Миші щось там погризли, проводку замкнуло — і бувай здоровий! Приходить чоловік у гараж — ні гаража, ні машини.

До речі, як там ваша «Волга»? Бігас? Що, що? Алло! Так погано вас чути... Тиждень, кажете, як не були в гаражі? Та що ж це ви так, Вадиме Петровичу! Вадиме Петровичу, алло! Я власне, хотів вас з днем народження привітати...

На тім кінці дроту вчепилися «швидку допомогу».

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ.

▲ РЕШЕТО

Із підслуханого

— Андрію, коли ти вже двійну з математики виправиш? — запитує сина мати.

— У щоденнику я вже виправив, — відповідає син. — А в журналі ще ні: його вчителі в учительській ховають і нам не дозволяють брати на урок.

Розмовляють знайомі: — Як життя-буття? Чим займаєшся? Як дружина? Діти? Вибач, а тебе не дуже затримують? — Звичайно, ні. Я йду на роботу.

Надіслав А. САРЖЕВСКИЙ. м. Кіровоград.

Шедеври паркану

Продається пол дома по-підом із женою. Єсть всі умовності. Рядом останкова і дальновосточне кладбище.

Потеряні часи Луч в яном виде прощу передасть касіру автовокзала. Той получе по заслугам.

Продається теля Воскресенко Микола. Хаті про-ти магазину. Об'яви з паркану зняв В. ВАСИЛЕНКО.

▲ МІШОК КОРОТКИХ ГУМОРЕСОК

Дивак

Гес Льюху просить: — Вирий пару ям, Щоб я сковав дві кістки там. — Дивак, — Свиня всімкнулась криво, — Я рию лише там. Ле є покннза.

Деталь

— Чи правда — чутка всюди лине, Що ти сім'ю свою покинув? — Та правда все, лиш є одна деталь: Сім'я мене покинула, на жалі.

В сорочці й без

— Щасливий ти, — Барсук до Іжака, — Ти не боїшся навіть Хижка. В сорочці, мабуть, народився. — Ха-ха, — Іжак сміється розходився, — Барсуче милий, Кидай-но ці штучки — З сорочкою ковтули б, та колючка... Борис ЧАМПАЙ.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НА 3 ТА 4 ЛІПНЯ 1982 РОКУ

Субота

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — На чемпіонаті світу з футболу. 11.10 — Для нас, батьки. 11.40 — Алло, на провіді Москва. До 100 річчя Московської міської телефонної мережі. 12.10 — 27-й тирок «Спортлото». 12.20 — Концерт Державного ансамблю народних танцю доносних козаків. 13.05 — Перемоваці. 13.15 — Фронтові друзі. Зустріч ветеранів 2-ї гвардійської армії. 14.30 — Новини. 14.45 — Мультифільм «Ваше місце черпаха». «Так зйде». 15.10 — Очевидне — неможливе. 16.10 — Сьогодні — міжнародний день розважачів. 16.35 — На арені цирку. 17.10 — Весілля політичного ордена Л. Вознесенського. 17.40 — Щоденник VII Міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського. 18.25 — 9-а студія. Веде передачу політичний оглядач В. Зорін. 19.25 — В. Шекспір. «Король Лір». Фільм-вистава. 21.00 — Програма «Час». По закінченні — 23.15 — Новини.

Неділя

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — «Джерела». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служба Радіо-Совієт. 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.20 — Кіножурнал «Наука і техніка». 12.30 — Прологовий програма — загальнонародна свята. («Світова година»). 13.30 — П. Чайковський «Лезенчик». Балетна вистава Великого театру СРСР. 15.25 — Клуб кінополювання. 16.25 — Музичний кіоск. 16.35 — Сьогодні — День працівників морського і річкового флоту. 17.25 — «Привіт, наші вітання». Муз. програма до Дня працівників морського і річкового флоту. 18.00 — Міжнародна напора-ча. 18.45 — Мультифільм. 19.15 — На чемпіонаті світу з футболу. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — На VII Міжнародному конкурсі імені П. І. Чайковського. 23.00 — На чемпіонаті світу з футболу. В перерві — 23.45 — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Сьогодні — День працівників морського і річкового флоту. 11.50 — «Фольклорні мотиви». 12.05 — «Комп'ютерні новини». 12.40 — «Славні солдати». 13.40 — Художній фільм «Подвійний рейс». 14.55 — Записаний концерт Республіканського фестивалю мистецтв «Молоді голоси». 16.25 — «Життя слово». 17.15 — «Ваш кіт». Шахматно-шаховий огляд. 18.00 — «Джерела». 18.45 — «Актуальна камера». 19.15 — «Знайомі обличчя». 19.45 — М. Чароп. «Женитися — не вчитися». Вистава. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження мистецтв «Женитися — не вчитися». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальні телефільми «Валентинград». «Карнавальні привітання». 9.05 — У світі тварин. 10.05 — Художній телефільм «Три дні в Москві». 11.12 серії. 12.15 — Кіножурнал «Наука і техніка». 12.25 — «Забачі мелодії». Актриса кінопрограми (ЧССР). 13.00 — Спортна програма. 14.00 — Художній телефільм «Мушкетери». 4 серії. 15.05 — Розповідь про галі кореспонденти. 15.35 — «Навія біографія». Фільм 26-й «Рік 1942». 16.50 — Фільм Т. Волзька (докум.). 17.10 — Документальний фільм «За комсомольським тендером». 17.30 — К. Голі. «Зелена пташка». Прем'єра фільму-вистави Ленінградського театру драми ім. О. С. Пушкіна. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Очевидне — неможливе». Кінодогляд. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Шлях до початку».

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському язичі.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2 45 36; відповідального секретаря — 2 46 87; відділу комсомольського життя — 2 46 57; відділу пропаганди — 2 45 36; відділу учнівської молоді — 2 46 87; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2 45 35; відділу оголошень — 2 56 65; фотолабораторії — 2 45 35; коректорської — 3 61 83; нічної редакції — 3 03 53.

Газета виходить в п'ятницю четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.